

krmi živina dostikrat tako oslabi, da pri vstajanju in vleganju ji začnejo kosti pokati. Še prej nego se ji je zlomila kaka kost, naj se ji zboljša hrana z zrnjem, praženo moko in dobrim sladkim senom. Dalje ji je koristno dajati prahu od ugašenega apna ali krede, pepela ali tudi ogljija. Ako je želodec pokvarjen, da živina noče jesti, naj se ji daje pogosto soli, z encijanom, kolmežem in pelinom zmešane. Še boljši je prah iz hrastove skorje ali ježic in divjega kostanja, tako tudi je dober surovi galun. Za pijačo pa služi gori omenjena voda, v kateri se je železo ugašalo ali pa se je v njo železnih opilkov potrosilo.

Žganje in milo se hvali kot dobro zdravilo za ribanje oteklin pri konjih, katere izvirajo od padca in drugega poškodovanja. Ribati je treba po trikrat na dan in včasih zmivati otekline z mrzlo vodo.

Tudi se žganje priporoča kot zdravilo za bolečine na kopitu, katere izvirajo od slabega podkovanja. V luknjo od žeblja se vlije žganja, s predivom ali pavalom zatakne in noga s kravjekom namazana obveže. Če se je gnoj od rane zlo razširil, mora se dotični bolni del izrezati, potem z žganjem, kateremu se je nekaj trpeninovca primešalo, vsaki dan maže in skrbno obveže.

Zveplov cvet, kateremu se za 100 gramov doda 120 gramov encijanovih korenin, ravno toliko koprovega semena in $\frac{1}{4}$ kile naribanega hrena, vse to je izvrstno zdravilo za kašelj pri goveji živini. Primešati se mora zraven toliko strdi, da postane zmes kakor močnik, katere se daje v jutru in zvečer za kurje jajce veliko živini.

(Konec prih.)

Žitne cene v Mariboru od dne 11. do 18. sept. po hektolitrih: Pšenica 8 fl. 80 kr., rž 5 fl. 80 kr., ječmen 4 fl. 50 kr., oves 3 fl. 20 kr., koruza 5 fl. 15 kr., proso 4 fl. 90 kr. in hajdina 5 fl. 50 kr.

Sejmovi. Dne 27. septembra v Svetincih. Dne 29. septembra v Gleinstetnu, na Pilštanju, v Vržeju, Marenbergu, Čmureku, pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju, v Sostanju in na Vranskem. Dne 30. septembra na Bregu pri Ptujju (za svinje).

Dopisi.

Od Sv. Ilja v Slov. goricah. (Dva slavna dneva.) V naši fari sta dve šoli. Prva je takozvana slovenska, ki ima štiri učitelje; ta šola je naša stara, otroci se v njej učijo kakor zdrava pamet velevala, v slovenskem jeziku, učijo pa se od tretjega šolskega leta naprej, torej pet let, tudi nemški; gg. učitelji so jako pridni, vsi jih spoštujemo in smo jim hvaležni za njihov trud. Druga šola (naj ji bo to ime, ki pa ga ne zasluži) je ona nemškega šulvereina. To šolo nam je v občino spravil (Bog nas ga zopet reši) znani Pistor. V tej šoli otroci ne slišijo niti jedne slovenske besedice; otroci pa so Slovenci, namreč takih omahljivih starišev, ki so se od Pistorja dali ujeti. Otroci se ne naučijo nič in bodo nekdanj še večje sirote, kakor so sedaj. Ta šola dela le prepir in nesrečo. In to šolo hoče nemški šulverein, ker nima več denarja, zvrniti na tistih pet občin, ki imajo itak svojo štirirazredno slovensko šolo. Pomaga mu Pistor, ki je župan šentiljske občine, potem pa okrajni in deželni šolski svet in vlada sploh. Po zakonu se ima povsod jeden šolski razred oziroma jednorazredna šola osnovati, kjer je skoz pet let povprek 40 za šolo godnih otrok; take šole pa imajo določiti tisti, ki šolo ohranjujejo. Zato je Pistor tuhtal tako-le: Najti se ima povprečno število tistih otrok, ki

so zadnjih pet let obiskovali nemško šolo, in najti se morajo tudi štiridesetih otrok stariši, ki bodo za te otroke zahtevali trdo nemški pouk. Nato pa je Pistor iskal pomoči pri šolski oblasti, ki mu jo je z veseljem ponudila ter ukazala učiteljem otroke prešteti, starišem pa priti zadnji četrtek in petek pred g. okrajnega glavarja, ki jih je poprašal, kakšno šolo da hočejo imeti. Prišel je starišem strah delat tudi neki g. Pressinger, ki ga je deželni odbor iz Gradca poslal sem dol. Pistor in njegov sluga pa sta teden poprej letala od hiše do hiše, pravila ljudem, kako veliki dobrotniki so šentiljski čanoni nemški kapitalisti, ki so onim pokupili vinograde in nemško šolo podpirajo, ne da bi imeli za svoje otroke korist od nje, in njim obljubovala dobro južino. Gospod okrajni glavar je prišel in tudi mnogo starišev, do tri sto. To sta bila za našo faro imenitna dneva, kajti pokazalo se je, da se Sv. Ilj svoje stare časti, po kateri sluje daleč na okrog, živo zaveda. Le 35 starišev je našel Pistor, ki so izrekli, da so pripravljeni, otroke svoje dati mučiti, ki ne branijo, da bi njih otroci ostali dušne sirote, in ki se jim ni groza zdelo, otroke svoje vreči v prusko žrelo. Kako lepo pa so nastopali naši slovenski očetje, naše slovenske matere! Odgovarjali so v našem milem slovenskem jeziku tako odločno in nekako ponosno, da g. okrajni glavar drugi dan vprašanji ni več staval nemški, ampak slovenski. Posebej omeniti nam je neko mater, ki je na vprašanje, hoče li svoje otroke dati v nemško ali slovensko šolo, ponosno in navdušeno rekla: »Vedno v slovensko!« Zlata mati, junaška žena! Mati Slovenija te je v zahvalo tisti hip pritisknila na svoje srce, dala ti ljubezni gorek poljub na čelo, in veselja so ji padale solze na tvojo glavo. Bog tebe in tvoje otročiče obvaruj in ti daj z njimi doživeti veliko veselja! Štirje šentiljski župani: g. Ign. Sparl, g. Anton Hauc, g. Franc Dörner in g. Iv. Černec pa so v imenu svojih občin gosp. okrajnemu glavarju izjavili, da šulvereinske šole nočejo ter da si bodo z božjo pomočjo za svoje otroke sami skrbeli in sicer tako, kakor se jim zdi prav. To so močje! To je značaj! Sploh, moramo reči, 16. in 17. dan septembra sta zapisana v šentiljski fari v zlate knjige, kajti pokazalo se je, da ima tukaj čednost in zdrava pamet svoj dom. Oh Pistor, kako majhen si, če te gledamo pri tvojem vednem rovanju in primerjamo z našim značajnimi možmi in ženami! Štetje otrok je pokazalo, da jih je zadnjih pet let hodilo v nemško šolo 34. S 35-imi stariši bil je Pistor zadovoljen, kajti ti imajo 40 otrok, ne pa s štetjem. Zato je zahteval, da se ima še enkrat šteti, in tako bo se seveda tudi zgodilo. Koliko skrbi za ljubo nemščino! Na Dunaju je pa prošnjo za češko šolo podpisalo na stotine in stotine čeških starišev, v Trstu in v Gorici prošnjo za slovensko šolo 1200, oziroma okoli 500 slovenskih starišev, in vkljub že leta in leta trajajočemu boju željenih šol vendar ne dobijo. Slovenski stariši, pomnite si to! No, kako pa je Pistor svojo obljubo držal? Pri Majheniču je bila tista južina in izpili so pre 3 sode piva in pojedli jedno svinjo. Dober tek!

Iz Celja. (Volitve v pridobninske komisije) v celjskem okraju. Volilni možje pridobninske družbe III. razreda za okrajno glavarstvo celjsko volijo dne 27. sept. tri člane in tri namestnike v pridobninsko komisijo, volilni možje IV. razreda pa dne 28. sept. štiri člane in štiri namestnike. Volitev se vrši v Celju. Vsak volilni mož mora ali osebno priti na volišče, ali pa volilnemu komisarju za volitev v pridobninsko komisijo III. oziroma IV. razreda po pošti poslati svojo glasovnico. Z glasovnico se mora oddati tudi volilna izkaznica. Veljavne so samo tiste glasovnice, katere so volilni možje dobili od davčnega oblastva. Vsak volilec

mora svojo glasovnico lastnoročno podpisati. Kdor pošlje glasovnico po pošti, mora jo odposlati v takem času, da jo dobi volilni komisar, predno je volitev končana. — Za člane pridobinske komisije III. razreda se priporočajo gg.: Ferdinand Golobranc, zidarSKI mojster v Gaberju pri Celju, Ferdinand Roš, župan v Trbovljah, in Anton Svetina, c. kr. notar v Gornjem gradu, za namestnike pa gg.: Matija Kavčič, trgovec v Št. Jurju na južni železnici, Ivan Meke v laškem okraju in Karol Schwentner, trgovec na Vranskem. Za člane IV. pridobinske komisije pa se priporočajo gg. Hugo vitez Berks v Blagovni, dr. Anton Žižek, zdravnik v Vojniku, Anton Goričar, poštar v Mozirju, in Franc Adrinek, krčmar v Šmarjah, za namestnike pa gg. Josip Širca, župan v Zalcu, Franc Peklar v Dolu, Vinko Brižnik v Braslovcah in Franc Spende, krčmar v Gornjem gradu.

S Slatine. (Shod.) Dne 12. sept. sta sklicala drž. poslanca č. gg. dr. Gregorec in Žičkar shod k Sv. Križu poleg Slatine, ter poročala o splošnem političnem položaju in svojem delovanju v državni zbornici. Vkljub slabemu vremenu se je udeležilo obilno ljudstva tega shoda. Žal, da g. poslanca nista mogla navesti pozitivnih uspehov na korist svojim volilcem, čemur so krivi liberalni in nacionalni Nemci in socijalni demokrati. Stavilo se je mnogo koristnih predlogov, tudi od vlade, a ostali so vsled znane obstrukcije — na papirju. Zato so z veliko ogorčenostjo zavračali poslušalci barbarsko-divje počenjanje obstrukcijnikov in povsem odobraval postopanje državnoborske večine. Sklenile so se sledeče resolucije: Državnima gg. poslanca se izreče popolno zaupanje za njuno trudapolno delovanje in se prosi, da vstrajata, dokler dopuščajo razmere, v večini in delujeta, kakor do zdaj, za kmečki stan, posebno za kmečke zadruge. — Jezikovna naredba za češki narod se smatra kot popolnoma opravičena in pravična in se prosi enaka naredba za slovenski narod. — Počenjanje nemških kričavcev in ropotavcev v državni zbornici se obsoja in zavrača z vso odločnostjo. — S posebno navdušenostjo se je sprejel predlog g. dr. Gregoreca, s katerim se bo potegnil za naše ubožane vinogradnike. G. dr. Gregorec bo namreč predložil v državnem zboru, da naj vlada razdeli 12 milijonov med tiste vinogradnike, ki bodo obnovili svoje vinograde z ameriškim trsovjem, ne da bi bilo treba povrniti ta denar. Spodnje-avstrijski vinogradniki dobivajo brez posebnih pisarij in potov iz državne in deželne blagajnice po 1 gld. 35 kr. za vsak štirjaški seženj novozasajenega vinograda. Kdor obnovi kos vinograda z ameriški trtami, dobi zato potrdilo od župana in uradnega nadzornika novih nasadov, na kar se mu brez ovir izplača pri davkariji naznačena svota. Kakor nemški, naj dobiva tudi slovenski kmet brezplačno podpore iz državnih in deželnih blagajnic; le tem potom mu bo mogoče obnoviti opustošene vinograde. Naši kmetje niti ne zahtevajo tako visokih podpor, zadovoljni so, če se jim izposluje le 50 kr. za štirjaški seženj. Dal Bog uspeh temu velevažnemu predlogu!

Od Sv. Tomaža. (Mladeničem.) V naši župniji se je pri letošnjih vojaških naborih potrdilo v vojak 26 fantov. Toliko jih že dolgo ni bilo. Vojaščina nalaga Slovencem hude davke. Koliko krepkih, orjaških sinov morajo pogrešati naše matere pri delu! Doma morajo kmetje hlapce plačevati, njih sinove pa pošilja trda roka krutega militarizma čez morje na Kreto. Nedavno je prišel eden naših fantov, ki je bil na Kreti, s pohabljen roko domov. Komaj mu je roka malo zacelila, že so ga poklicali nazaj v kasarno. Rezervisti morajo v najlepšem času, ko je največ dela, pustiti vse in odriniti k orožnim vajam. Ljudem se godi slabše, nego starim helotom (sužnjikom) na Grškem. Vlada, kje

si? Vsakdo išče svojih pravic, naš kmet pa še zvečina spi in dremlje, boji se vsakega »mustafača« in plačuje, dokler more. Da, dokler more — a dolgo ne bode mogel! Malo politične izobrazbe bi našim ljudem bilo jako potrebno. Škoda, da nimamo več svojega Raiča. — Še eno besedo našim vojaškim novincem na pot. Bodite ponosni, fantje slovenski, da imate od svojih slovenskih mater krepke ude, žilave mišice in hrabro navdušeno srce ter orjaške prsi, ob katerih si gotovo razbije sovražnik naše domovine glavo, bodite ponosni, da ste slovenski vojaki! Saj je tudi naš cesar sam lahko ponosen, da ima v svoji armadi slovenske sinove. Kažite pa vselej svoj ponos s tem, da nikdar in nikjer ne pozabite svojega domačega, rojstnega kraja, vere svojih starišev in mile besede slovenske. Vera in domača beseda sta dve svetinji, dragoceni in lepi, katerih ne smete nikdar onečastiti ali pa celo izgubiti, če bi vas poslali še desetkrat dalje, kakor na Kreto. Tisti pa, kateri se niste vojaki, bodite vrli slovenski fantje! Nikdar ne razsajajte in divjajte, ne kričite in ne pretepajte se, kakor divjaki v Afriki! To ni ne slovensko, ne človeško! Pretepati se ni nikakšna »kunšt«, to zna vsak paglavec na cesti. Pristopite vsi k bralnemu društvu in marljivo čitajte, pa ne smete misliti, da je bralno društvo kakšna žganjarna, kjer bi se plesalo in pilo! Ne, bralno društvo vam daje duševne naobrazbe, bistri um in mišljenje, in to bode v življenju krvavo potrebovali. Zatorej bodite pametni in porabljajte dragi čas pametno!

Iz Cadrama. (Občni zbor) katol. političnega narodno-gospodarskega društva »Sloga«, ki se je vršil dne 29. avgusta, je bil dobro obiskan, čeravno se nam ni posrečilo kakega tujega govornika pridobiti. Najprej je predstojnik društva »Sloga« v precej obširnem govoru razložil, da je prav uspešno delovalo dozdašnje naše samo kmetovalsko društvo. A društveniki smo spoznali, da če kje, je posebno pri nas katol. politič. in narodnega društva treba, ker večina naših Oplotničanov je še v političnih zadevah premalo podučena; drugači bi oni pri občinskih in drugih volitvah ne volili svojih največjih nasprotnikov v razne odbore. Dandanes je treba, da je vsak odrasli fant in še posebno vsak gospodar politično izobražen, zato smemo veseliti, da je c. kr. namestništvo v Gradcu naše do zdaj samo kmetovalsko društvo »Sloga« spremeniti dovolilo v »Katol. politično in narodno-gospodarsko društvo«, da bomo smeli tudi v političnih zadevah se podučevati. Prebrala so se nova pravila in so se povdarjale dolžnosti udov novega društva. Potem je govoril č. g. novomašnik J. S. o socijaldemokrati in je pobijal njih prazna in pogubna načela, katera se pri rednem stanju človeštva nikakor ne dajo izvršiti. Poslušalci so glasno odobrili razložene resnice. Slednjič se je vršila volitev novega odbora in so bili izvoljeni: Bezenšek Jurij, Golčer France, Janžekovič Vid, Kangler Anton, Pavrič Stefan, Pešak Mihael, Vahtar Janez, Skerbinek Matija in Videčnik Jožef. Ti odborniki so si izvolili zopet soglasno načelnikom vel. g. Bezenška Jurija in njegovim namestnikom Kanglerja Antona, tajnikom č. g. Janžekoviča Vida in njega namestnikom Golčerja Fr., knjižničarjem Vahtarja Janeza in blagajničarjem Videčnika Jožefa. Naj bi le število udov novega društva in njihova politična zavest rastla od dneva do dneva, da bomo na domačih tleh mi sami gospodarji, ne pa naši ljuti sovražniki. Slovan gre na dan in sicer na prosti dan!

Iz Ormoža. (Okrajni zastop ormoški) je sklenil pri plenarni seji dne 26. avgusta 1897 naslednje resolucije: 1. Obsoja najodločneje nedostojno obstrukcijo nemško-nacionalnih poslancev, kateri so zabranili

vsako koristno in zlasti za napredek in blagor kmečkega in delavskega stanu potrebno delo v državnem zboru. — 2. Z veseljem pozdravlja jezikovno naredbo za Češko in Moravsko, ter pričakuje od slovenskih državnih poslancev, da podobno, pravično jezikovno naredbo čim prej izposlušajo tudi za slovenske dežele. — 3. Odobruje načela, ki so združila naše poslance v »Slovensko krščansko-narodno zvezo« in želi, da bi ta načela združila vse Slovence v javnem delovanju. — 4. Pozdravlja državnozbornsko večino, katero vodita načeli narodne enakopravnosti in samostojnosti posameznih dežel s tem pristavkom, da se zagotovi tudi narodna samostojnost z ozirom na zatiranje slovanske narode v Avstriji. — 5. Zahteva od naših poslancev, naj se odstranijo dosedanje krivice pri novi nagodbi z Ogersko, ki se godé naši državni polovici; — in je sklenil, naj se vloži pritožba pri vis. c. kr. namestništvu in slav. c. kr. okrajnem glavarstvu zoper to, da se od oblasti pošiljajo slovenskemu prebivalstvu tega okraja samonemske uradne listine, pozivi itd. in to tudi na samo nemških tiskovinah. Taki slučaji se godijo posebno zdaj pri pripravah volitev volilnih mož za komisijo pridobinskega davka. Nekaterim strankam, ki teh nemških dopisov niso nakanile sprejeti, se je zažugalo, da se jim dotični dopisi siloma pribijejo.

Od Sv. Barbare v Haložah. (Občinske reči.) Preveč otrok in premalo prostora nas je primoralo zidati novo šolsko poslopje, katerega vogelni kamen so naš č. g. župnik dne 12. avg. blagoslovili. A o šoli niti govoriti nočem; pač pa bom Vam povedal nekaj o tem, kako se delajo pri nas volitve. Dosedanji občinski odbor je bil popolnoma naroden; med odborniki je bil tudi tukajšnji posestnik Jurij Gnilšek; marsikdaj je prišla govorica na Nemce, ki imajo pri nas gorice in radi tega tudi volilno pravico; a vsikdar jih je z jeznim obrazom zavrnil: »Tiho s temi ljudmi! O nemčurjih nočem nič vedeti!« A pri zadnji občinski volitvi je bila druga. Dosedanji občinski predstojnik si je v odboru in med občani pridobil veliko nasprotnikov, zato so mu pa hoteli dati »klofuto«. A kako to storiti? Med volilci so obče znani »nemški« Leskoški, in s temi so si pomagali. Ko je prišla dne 13. avgusta volitev, so jednoglasno volili Leskoška v odbor; prvi pri tem je bil seveda Gnilšek, kot najhujši nasprotnik predstojnikov. To je torej pri nas mož, ki tako menjuje svoje nazore. Do sedaj se je govorilo, da je bil pri občini nered, a obč. predstojnik je pokazal, da je to gola laž; radovedni smo le, kak red bo od zdaj, ko so si izvolili za soodbornika zagrizenega nemškega kričarja Naceka, ki je že toliko spak naredil Slovencem! Občino iz srca obžalujemo, a novemu odboru častitamo za tako vrlega sotrudnika (?). Blagovolite g. urednik iz tega spoznati, kako se nam godi, kako izvrstni ljudje so pri nas, in obiščite nas o priliki. Ko bi bil pust, bi Vam par »nemških« Haložanov na ogled poslal, a zdaj se zadovoljite z mojim poklonom.

Iz Mozirja. (Razno.) Slavnost, prirejena v čast g. profesorju J. Frischaufer, se je krasno izvršila. Iz raznih krajev je došlo 22 častitk in brzojavov. Solčavski gosp. župnik je izročil slavljenju v imenu občine lučke in solčavske lepi diplomi. Po banketu so udarjali vrli »žalski tamburaši« pred mnogobrojnimi občinstvom divne komade. Drugi dan je spremilo nekaj prijateljev turisticke gosp. profesorja s sinom do koroške meje, kjer so se enkrat krepki »živio« zadoneli v čast učenjaku-turistu. — Odposlancem v deželno učiteljsko konferenco je za vranski okraj izvoljen g. Meglič, učitelj na Vranskem. — Socijalni demokrat M., rudokop v Zagorju, zbral je ono nedeljo nekaj rudečkarjev v Št. Juriju ob Taboru v gostilni Malikovi, ter jih tam pri sodčku

piva navduševal za demokratične ideje. Je-li svojim poslušalcem plačeval iz svojega ali strankinega žepa, je vprašanje? No, poslušalcem želimo dober tek! — Na Ljubnem je ubila truga triletnega otroka, ravno ko se je dete igralo pod vozom.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar se vrnejo z Ogerskega dne 1. oktobra. — Danes se je sešel državni zbor. V gosposki zbornici je knez Windischgraetz zopet predsednik. — Okrajni šolski svet je iz službe odpustil pet socijaldemokratičnih podučiteljev, ker so se bolj pečali z agitacijo kakor pa s šolo.

Češko. V Dečinu je v nedeljo bil velik nemški shod, na katerem so se slišali skoro sami veleizdajski govori. — Namestništvo je prepovedalo v gostilnicah napise, da se sme ondi samo v tem ali onem jeziku govoriti.

Štajarsko. Deželni poslanec Rumpf se je odpovedal mandatu. — V Grottenhofu so otvorili novo kmetijsko šolo; vse je bilo »tajč«, dasi so tudi slov. groši tam vzdani. — Oni večer je bil v Gradcu velik mokrski shod; Resel se je v nemal za obstrukcijo.

Koroško. V kratkem bode imel »bauernbund« shod pri Sv. Jakobu blizu Celovca; govoriti ali bolje rogovilit zoper »klerikalce« pride tudi štajarski baron Rokitsky. — Na shodu pri D. Mariji na Zili sta govorila poslanec Grafenauer in dr. Žitnik iz Ljubljane.

Kranjsko. Katol. delavsko društvo v Ljubljani skoro vsak teden po dva shoda priredi. — V soboto so otvorili v Kranju novo gimnazijsko poslopje, ki ga je postavilo mesto. Letos se ondi otvori V. razred.

Primorsko. Listi so pisali, da pride cesarski namestnik Rinaldini na Solnograško; škoda, da se to ne zgodi! — V Gorici se letos noben slov. otrok ni oglasil za podturnsko šolo; »Slogina« šola pa je prenapolnjena. Kdaj bo vendar mesto pošteno slov. šolo postavilo?

Hrvaško. Ban Hedervary pojde še to jesen v pokoj. Naslednik mu bode bojda grof Rudolf Erdödy. Gotovo bode novi ban tak mož, ki se bode trudil za slavo Madjarov, ne pa za koristi uboge Hrvaške.

Ogersko. Nemški cesar Viljem je bil slavno vsprejet v Budapešti, dasi Madjari ne marajo »švabov«; ali od leta 1866. so si dobri s Prusi. Že vedo, zakaj. — V nedeljo so socijalisti priredili velikanski shod v Budapešti. Tudi dr. Adler in Pernerstorfer sta hotela govoriti, pa ju je policija poslala nazaj na Dunaj.

Vnanje države.

Rim. Sv. oče so švedskemu kralju Oskarju II. častitali k 25letnici vladanja ter mu poslali več krasnih slik.

Italijansko. Dan 20. septembra so zopet povsod slavili. Čemu? Katoličani nikdar ne bodo pozabili, da so Pijemontezu papežu Rim in cerkveno državo oropali, in bodo vedno in vedno klicali: Rim papežu nazaj!

Rusko. Vlada je Poljakom vedno bolj prijazna. Poljskim mestom bode dala samoupravo in poljsčini več pravic. Vlada se pač mora ravnati po blagem carju Nikolaju II.

Turško. Pogodba miru med Grško in Turško se je podpisala dne 18. septembra. Grška plača Turčiji 4 milijone turških funtov vojne odškodnine, dobi kontrolo iz evropskih zastopnikov za svoje finance, Turčija pa zapusti v enem mesecu Tesalijo.